

En Sjömans Sång
 1. Hvar meniska glömmar att hon är En meniska,
 tror jag wist; Men pratar, ljuger, skrattar, swär
 Och bugar först och sist.

2. Här är wäl roligt några da'r Att gå och se
 Uppå hur herrar, damer, par om par, Med stolta
 steg framgå.

3. Här finnas många stora hus, Och granna
 äfwenfä; Men lefwa jemt i sus och bus, Ät wä,
 deligt ändå.

4. Der är så lust att lyhna till Den glada lär-
 kens sång Och orrens lek och trastsens drill Och bär-
 lens muntra språng.

5. Der hemtar jag wid Rånens brädd Min dryck
 ur hennes flöt, Och njuter se'n på blomms bård
 En sömn så god och söt.

6. Der spelar vinden nu som förr I skogens låta
 snår — Och wid den lilla hyddans dörr Min wåna
 flida står.

7. Hos henne, fild från stadens qwalm, Jag les-
 wa vill och dö På landet under björk och aln
 Bland skog och dal och sjö.

8. Der spelar vinden nu som förr I skogens låta
 snår — Och wid den lilla hyddans dörr Min wåna
 flida står.

9. Hos henne, fild från stadens qwalm, Jag les-
 wa vill och dö På landet under björk och aln
 Bland skog och dal och sjö.

10. Anders sprang — minnelsefullt — i en
 wälsignad stund. —

11. "Här är wäl roligt några da'r Att gå och se
 Uppå hur herrar, damer, par om par, Med stolta
 steg framgå."

12. "Här finnas många stora hus, Och granna
 äfwenfä; Men lefwa jemt i sus och bus, Ät wä,
 deligt ändå."

13. "Der är så lust att lyhna till Den glada lär-
 kens sång Och orrens lek och trastsens drill Och bär-
 lens muntra språng."

14. "Der hemtar jag wid Rånens brädd Min dryck
 ur hennes flöt, Och njuter se'n på blomms bård
 En sömn så god och söt."

15. "Der spelar vinden nu som förr I skogens låta
 snår — Och wid den lilla hyddans dörr Min wåna
 flida står."

16. "Hos henne, fild från stadens qwalm, Jag les-
 wa vill och dö På landet under björk och aln
 Bland skog och dal och sjö."

Attalldes nya
Folk- och
Kärleks-Wisor,
 författade af nu lefwande stora snillen.
 Den Första.
Arbetarens Sång.
 Wäl somliga sucka och klaga sin tid ic.
 Den Andra:
 Wid flydda sexton, yr och nått och smal, ic.
 Den Tredje:
 Anders war en Fästman trogen, ic.
 Den Fjerde:
 Glada sång, ljud fritt i skogen, ic.
 Den Femte.
En Sjömans Sång.
 Stic' ut, min båt, med förlig wind ic.
 Den Sjette:
 Farväl — jag får ej mer dig trycka ic.
 Den Sjunde:
 Anna war så ung och glad: ic.
 Den Åttonde:
 Jag längtar hä'n från Stadens qwalm ic.

Westermif.
 Trykte hos E. D. Ekblad & Comp., 1849.

